

Mossarabisme, de l'ablatiu-locatiu CASTELLIS 'en els castellet', amb l'acostumat trasllat de l'accent.

CATÍ (Pla de Sant Jordi) (Palma, Mall. 26, g-5)

En el *Liber Maiolichinus* apareix en forma llatina amb desinències de cas llatines: *Catinus*, etc.²⁶ Mascaró recorda que en la documentació medieval reapareix en formes com *Catí*, lloc que s'identifica amb l'actual Pla de Sant Jordi del t. de Ciutat (CTMall. s. v. Estellencs). En la tradició oral, especialment de la gent vella, encara duu el nom de *Pla d'Encatí*, i accentuat en aquesta síl·laba.

Catin Rep. (BUSQUETS, CSIC, 1954, 278); «*Pla d'en Catí*, avui de Sant Jordi» a. 1230 (FONT OBRADOR, *Hist. Llucmajor*, I, 102); L. Pérez: *Cathin* a. 1230, i *termino de Cathi* 1232, amb variants *Chati* i *Cantin* poc després (FRB, I, 30). *Honor de Catí* 1242 (ROSSELLÓ V., «Portula», rev. de Marratxí, núm. 35, p. 13). *Catino* 1286 (LLITERAS, *Artà XIII*, 204). Al Rafal Alamig del Pla de Ciutat anomenat *Catí* es refereix un decret del rei Sanç, segons J. Capó Juan («La Vila de Sta. Maria del Camí», 1980, 96). També citat per molts més (Campaner, Ensenyat, Pons Pastor, Poveda, Barceló, etc.).

De *En-* podríem veure dues explicacions: 1) El llatí *IN* locatiu aglutinat, cosa tan corrent en els Pirineus catalans: noms com Envalira i una dotzena més de noms semblants a Andorra: Encamp, Ensagens, etc. Ensija a l'Alt Berguedà, la gran serra que té una sitja o avenc al mig; Embàs, nom popular de la capital de la subcomarca de Bas (Garrotxa, mun. de Sant Esteve d'en Bas), etc. Pot fer dubtar d'aquesta explicació el que tots els noms d'*en-*locatiu aglutinat es troben concentrats en els Pirineus i zona nord i nord-oest del Principat, i no tenim seguretat de tal aglutinació en la zona de substrat mossàrab llevat el cas d'Encatí de Mall. 2) Hi ha bastants arabismes en els quals l'article aràbic *al-* s'ha convertit en *an-*, tan coneguts com *anjub* per *aljub*, *anjuba* per *aljuba*, etc. Tant el nom mallorquí com els nombrosos paral·lels continentals provenen del llatí *CATINUS* 'conca, bací, gibrell, còssil'. En quin sentit aquest nom d'atuell es va convertir en una denominació geogràfica, passant per la idea de 'conca d'aigües', ens ho mostrarà la situació que indicarem de cada un. Cert que l'aigua no manca en el Pla mallor-

26. També *Catinos*, «Alcheria de *Cathi*», i «alquariam nostram quam habemus in *Catini*, iuxta Ciuitate», J. Vidal Alcover, «Nadala», Fundació Jaume I, 1979, 64; i BSO, XIII, 61.